

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Hvad hører jeg i paradiis?

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Hvad hører jeg i paradiis?", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56*, s. 254. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid115206/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Nr. 87.

Mel. Nu lader os hans Legem.

Hvad hører jeg i paradisi?
 En lyd af HERrens vredes riis.
 Hvad da, hvorledes er det fat?
 Ach! Adam har sin Gud forladt.

2. Hand var jo i Guds billed skabt?
 Ja! men nu er den krone tabt.
 Er al den herlighed forbie?
 Ja nu er hand i slaverie.

3. Hvor blev hans wiisdoms himmel-skat?
 Ach den forsvandt i syndens nat. 176
 Hvad har hand nu for denne glands?
 En tordenskye i sind og sands.

4. Hvor blev hans lyst at tiene Gud?
 Den brød hand med vor HERres bud.
 Er den forglemt, som var saa sød?
 Ja den er tabt, og glemt, og død.

5. Hvad stak ham, som var før saa klog?
 Hans egen hustru ham bedrog.
 Hvor faldt hun i den jammer ned?
 Ved satans underfundighed.

6. Hvor kunde satan del formsae?
 Hun tænkte større magt at faae.
 Var dette grib saa stor en last?
 Ja! derved har de Gud forkast.

Nr. 87. *Ehrl.* 1,2: *vredes riis* | *Vredes-Riis* *Eh.* 3,2: *syndens* | *Syndens* *Eh.* 4,2: *med* | *mod* *J. J.* vel trykke).

Nr. 87. Original. En salme om syndefaldet (1. Mos. 3), fortsættelse af den række, der var begyndt med nr. 78 og 79. Salmen her er formet som en katekisation med spørgsmål og svar. — 2, 1: 1. Mos. 1,26-27 — 3, 3: for i stedet for, — 3, 4: en tordenskye | den onde samvittighed. — 4, 2: med vor HERres bud | samtidig med, at han brød vor Herres bud. — 4, 3: den | lysten til at tjene Gud. — 6, 2 større magt | ved at blive som Gud til at kende god og ond, 1. Mos. 3, 5. — 6, 3: dette grib | det, at de greb efter den forbødne frugt.

7. Hvorledes blev da sielen nu?
 Forferdet under vredens kue.
 Hvad kom der efter lyset ind?
 Et dumt, fra Gud forvildet sind.

8. Hvad havde hand med det fortient?
 At vorde evig, evig brændt.
 Hvem havde deel i denne løn?
 Det gandske arme Adams køn.

9. Hvor komme vi til den fortred?
 Vi vare jo i Adam med.
 Hvoraf kand dette blive kiendt?
 At vor natur fra Gud er vendt.

10. Ach! er det ey en farlig sag?
 Ja! nød og angst for og bag.
 Det seer jo ey den store flok?
 Ja, men de kunde see det nok.

177

11. Hvem siger da, at Gud er vreed?
 Det siger vor samvittighed.
 Ja hvad om hun er sovet hen?
 Saa faaer hun vækkes op igien.

12. Men er der ingen redning til?
 Jo, vel for den, som reddes vil.
 Hvor skal man da, hvor skal man hen?
 Til Gud, vor fromme Gud, igien.

13. Vil hand os tage an paa nye?
 Ja, dersom vi fra synden flye.
 Hvor naae vi denne kjerlighed?
 I JEsu troe, som for os leed.

9, 1: *komme*] *kommer* Eb. 11, 1: *da*] *dog* J2-3. 13, 3: *naae*] *naar* Eb.

7, 2: *vredens kue*] Guds vredes knæ c]. tryk. — 7, 4: *dumt*] sløvt. — 9, 2: Rom. 5, 12. forstået således, at alle syndede i Adam. — 9, 4: Ef. 2, 3. — 10, 2: *jo*] *jo*. — 12, 4: *fromme*] milde. — 13, 4: *JEsu troe*] troen på Jesus.

14. Er synden da mig reent forladt?
 Ja, faae vl ham i troen fat.
 Hvad gjør mig vis i denne sag?
 Din kamp mod synden nat og dag.

15. Er da min Gud mig mild og bliid?
 Ja, søg din JEsu kun med fiid!
 Men om det ey i liden skeer?
 Saa er der ingen redning meer.

Nr. 88.

Mel. O Drøvelse, etc.

O JEsu! see
 Min skam og vee,
 Guds billede er borte,
 Sielen er spedalsk som snee,
 Satan mig forgiorte,

2. Hvor himmel-klar
 Og deylig var
 Din skabning før at skue,
 Ligner nu et skiden kar
 Og den vilde drue.

3. Ach! den gestalt
 Paa sielen faldt,
 Der hun fra Gud sig vendte,
 Nøgen, skiden, blind og halt
 Ind i synden rendte.

14, 2: [saa] faer Eb.
 Nr. 88. Eb¹⁷.

Nr. 88. Original. En salme om tabet af Guds billede og om oyskabelsen i Kristus. — 1, 4: I det kirkelige sprog bruges spedalskhed som billede på synden, f. eks. i den gamle kollekt til 14. søndag e. trin.: »den forførdelige spedalskhed, som er synden». *Spedalsk som snee* gammeltestamentligt udtryk, 2. Mos. 4, 6; 4. Mos. 12, 10; 2. Kong. 5, 27, jfr. 3. Mos. 13; for øvrigt giver spedalskhed ikke en sådan hvidfarvning af huden; men udtrykket beror formentlig på, at en anden hudsygdom (vittigo), der gør huden som sne, blev regnet for spedalskhed i det gamle Israel (meddelelse fra læge B. B. Bøgh). — 2, 5: Es. 5, 2, 4. — 3, 3: der] da.